

Publicerad 2008-05-11 09:55 av Erik L

Morgonvers

Solen slår sin ljusa krans
som en glädje utan gräns.
Som om inget mörker fanns
ljusets välvda båge spänns.

Lärkan ger sin första drill
på en väl beprövad not.
Dagen vaknar, djup och still,
märker inte minsta hot.

Varför skall jag ängslas då
när allt andas ljus och frid?
- Allt det sköra skall förgå,
höra till en flyktad tid.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Erik L med Poeter.se id #18152 innehar upphovsrätten